

2023_ Anul Aurel C. POPOVICI (II): Sfântul Mihai EMINESCU?

- Dă fără milă în ei! - Domnul Eminescu ne-a obijnuit cu nebuniile sale ...?

- Mihai Eminescu, împreună cu Ioan Slavici!

tribunism

Sunt nențelese literele vremii
Oricât ai adânci semnul lor șters?
Suntem plecați sub greul anatemi
De-a nu afla nimic în vecinic mers?
O,-nțelepciune, ai aripi de ceară!

șagunism

un sfânt păstor
român care nu
mână oi, ci stele ...

DIVINIZAREA
LUI
EMINESCU

să citim din
evanghelia
lui Eminescu!

Dă fără milă în ei!

Cimitirul Bellu
monument istoric

2023

Mihai Eminescu

Ultima fotografie
făcută de Jean Bieling
1887-1888

TRIBUNA
1884

Anul tribunistului Aurel. C. Popovici
1863 - 2023 160 de ani de la naștere!

Publicistul Aurel Constantin Popovici s-a născut în Banatul multietnic, la Lugoj, fiind una din marile personalități ale regiunii, care ar trebui în acest an sărbătorite, cu prilejul manifestărilor din Timișoara - Capitală Culturală Europeană.

O simplă incursiune în mediul online, permite cititorului să se familiarizeze cu filozoful Aurel C. Popovici, din biografie putând reține următoarele caracterizări: om politic, publicist, luptător pentru drepturile românilor din imperiul austro-ungar, ideator al planului de federalizare al imperiului și promotor - fără rezerve - al națiunii și naționalismului, adversar al democrației bazate pe principiile Revoluției Franceze: „**Liberté, Égalité, Fraternité**”. Linia directoare a întregii activități a constat în susținerea unor idei eminesciene, cultivând conservatorismul în cultura română și exaltând specificul național.

Cotidianul Tribuna a promovat anual „**Ziua Culturii Naționale**” - încă de la promulgarea legii 238, în 2010 -, organizată în ziua de 15 ianuarie. În ajunul zilei „**POETULUI NEPERECHE**”, amintim inițiativa **canonizării lui Mihai EMINESCU**, de către **Biserica Ortodoxă Română**, menționată de publicistul Al. Florin Țene (UZPR), în eseu „**EMINESCU – Marele noroc al literaturii române**” (2020). Reproducem un pasaj relevant din articol, în care este menționat fondatorul Tribunei, Ioan

Slavici: «În 1871, în august, a fost organizată **Marea Sărbătoare de la Putna**, la care a participat și Eminescu împreună cu Slavici și unde Xenopol a ținut o importantă cuvântare. Această serbare era prilejuită cu ocazia împlinirii a 400 de ani de la zidirea Mănăstirii de către Ștefan. Serbarea trebuia să se țină în 1870 dar din cauza războiului franco-german a fost amânată cu un an. Scrisoarea către D. Brătianu din 3/15 august 1871 este un document însemnat pentru cunoașterea stadiului la care ajunsese Eminescu în dezvoltarea sa sufletească și intelectuală. În perioada organizării serbării de la Putna Ion Slavici îi spunea că mulți se vor pune de-a curmezișul acțiunii. Însă Eminescu îi răspundea: „**Dă fără milă în ei!**” Cu această ocazie poetul a publicat un articol în *Timpul* în care spunea, printre altele, că Ștefan apărătorul Moldovei și al creștinătății este un sfânt al Bisericii noastre strămoșești. Prin noiembrie în același an un ziarist anonim scrie în publicația liberală *Democratul*, atacându-l pe Poet, spunând că „*Domnul Eminescu ne-a obijnuit cu nebuniile sale publicate în Timpul. Cu ocaziunea sărbătorilor de la monastirea Putna acest domn a îndrăznit să-l numească sfânt pe Ștefan cel ce la mânie a tăiat capete.*” După atâția ani, care dintre cei doi, Eminescu și ziaristul de la *Democratul*, și-a exprimat nebunia? După cum se vede Mihai Eminescu, în această situație, a avut dreptate. **Ștefan cel Mare și Sfânt a fost canonizat de către Biserica Ortodoxă Română.** Sunt sigur că propunerea noastră ca Eminescu să fie canonizat, peste ani, va fi acceptată de Biserica Ortodoxă». În susținerea inițiativei, amintim cititorilor „mesajul” adresat de Patriarhul Daniel, la 125 de ani de la trecerea la cele veșnice a poetului național: „Luceafărul poeziei românești, cum l-a numit pentru prima dată Patriarhul Miron Cristea, **Mihai Eminescu a fost și rămâne un mare creator de sinteze perene**, care i-au permis să fie în același timp un **mare patriot român și un om universal**. În această calitate, el este mereu actual ca pildă de urmat pentru fiecare generație”. Mesajul prefața volumul „**Mihai Eminescu - patriot român și om universal**” (Ed. Basilica), Prea Fericitul Patriarh reamintind românilor că „**Mihai Eminescu, împreună cu Ioan Slavici, a fost printre primii intelectuali români** care au lansat și susținut **ideea construirii unei catedrale naționale**, ca semn de mulțumire adusă lui Dumnezeu după Războiul de Independență din anii 1877-1878”. În anul „Eminescu” se dedicau poetului național o serie mare de articole, versurile lui lansând ecouri peste timpuri: «**Sunt nențelese literele vremii/ Oricât ai adânci semnul lor șters?/ Suntem plecați sub greul anatemii/ De-a nu afla nimic în vecinic mers? /O,-nțelepciune, ai aripi de ceară!**».

Despre „**DIVINIZAREA LUI EMINESCU DE CĂTRE GENERAȚIA LUI BRÂNCUȘI**”, relatează Lucian Radu Stancu. Reproducem selectiv: «Poetul care a întrupat desăvârșit simțirea, gândul, tradițiile și conștiința istorică a generației care deschidea zările secolului al XX-lea a fost Eminescu. **Generația anilor 1870** s-a regăsit deplin și a aflat crezul său cultural în Eminescu pe care îl considera «expresia integrală a sufletului românesc» (N. Iorga). Eminescu era, asemenea lui Brâncuși, „**un sfânt păstor român care nu mână oi, ci stele**” (Elena Văcărescu). El era pentru această generație **Luceafărul**, steaua care îi călăuzea, a cărei lumină le pătrundea sufletele atât de tainic și copleșitor, până ce acestea începeau să capete strălucirea proprie. Contemporanii poetului descoperă în Eminescu „**o lumină de lumini**” (Al. Hodoș) și pe cel care „**a revărsat valuri de lumină în cugetarea românească**” (A.T. Laurian). Pentru Hașdeu, **Poetul era un trimis al lui Dumnezeu**, un mântuitor, un alter-ego al lui Iisus. Era considerat „**Zeul tânăr**” (Al. Vlahuță; N. Iorga), ideal și pildă de trăire lirică și metafizică, de universalizare a sufletului popular, a tradițiilor mitologice și folclorice românești, a dorului și dăinuirii. „**Eminescu este poetul României**. Nu este simțire la care el să nu-i găsească ecou în sufletul românesc”. Poetul era un ideal de frumusețe fizică, de desăvârșire interioară prin iubire, de dăruire și

sacrificiu suprem pentru binele națiunii. **Cultul integral al omului și poetului Eminescu** se răspândea încă de la finele secolului al XIX-lea în fiecare casă de român și devenea iconic.

Iată ce sfătuia pe români ziariatul Ioan Russu-Șirianu, nepotul lui Ion Slavici și unul din cunoscuții lui Eminescu, acest sfat fiind, de fapt, exprimarea unei realități cultice care devenise o cutumă pentru fiecare familie de români: „În fiecare casă de rumâni, **chipul lui Eminescu se cuvine să steie între două candelă ca o icoană sfântă**, spunea tata. Stând la «cuvânt» cu alți intelectuali, pe la noi, la Arad, Octavian Goga zicea, cu ochii în părete și anume vibrantă în glas, «**de-ar fi trăit în zbuciumatele veacuri vechi de paroxism religios, Eminescu ar fi fost beatificat**». Punându-și caldă lui privire albastră pe fruntea naltă a părintelui Agârbicianu, Zaharia Bârsan făcea o poftire astfel: «**hai să citim din evanghelia lui Eminescu**».

Iară înțeleptul prozator, cu ochiul lucind în dosul ochelarilor lucinzi, răspundea trecându-și mâna prin barba culoare de corb: «**eu zic, mai bine din hrisoavele lui, căci este neajuns de nimeni, împărat al poezilor**»”.

Marele istoric Nicolae Iorga afirma despre Mihai Eminescu, că este „**creator de generații**” (1939), iar în articolul „**Trecea pe stradele Iașului un om greoi**” își depăna amintirile: «În țară, unde moda franceză stăpânea, elementul nou pe care-l aducea încă de pe atunci Eminescu, **al cărui suflet era îmbogățit de reflexivitatea germană, nu putea fi prețuit**. Lirismul lui de iubire, din înduioșatele poezii pe care le publicau mult discutata *Convorbiri literare*, părea prea simplu un gust falsificat de retorica amoroasă curentă. Evocările lui strălucite dintr-un trecut care putea să-l atragă ca pe un romantic, dar care-i era și cunoscut adânc, intim, prin cetiri îndelungate în vechea noastră literatură - pe atunci cu totu desprețuită, chiar în *Junimea*, și cunoscută, numai științific, de un Hașdeu, - nu aflau cuvenita prețuire, nici chiar în cercul, atât de ironic, al *Junimii*, în care umbrele eroice n-aveau intrare, pentru a nu turbura bătaia cu perinele, anecdotele dlui Caragiani ori mica pornografie curentă (...)

. Unul din marii reprezentanți ai celor care i-au împărtășit ideile a fost contemporanul lui, Aurel C. Popovici.

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

The screenshot shows a browser window with the URL tribuna.ro/stiri/cultura/2023-anul-a-c-popovici-ii-sfantul-mihai-eminescu-da-fara-mila-in-ei-domnul-eminescu-ne-a-obijnuit-cu-nebuniile-sale--mihai-eminescu-impr.... The website header features the logo for 'Tribuna' with the tagline 'Dintotdeauna pentru totdeauna!'. A navigation bar includes categories: Eveniment, Actualitate, Stiri de pe strada mea, Sport, Cultura, Sanatate, Timp liber, Tribuna femeilor, and Descopera lumea. The main article content displays the title '2023-Anul A.C. Popovici (II): Sfântul Mihai EMINESCU? - Dă fără milă în ei! - Domnul Eminescu ne-a obijnuit cu nebuniile sale ...? - Mihai Eminescu, împreună cu Ioan Slavici!', the author 'Marius HALMAGHI', the date '08.01.2023' at '20:52', '144 vizualizari', and '0 comentarii'. A Ferroli advertisement for 'POMPE DE CĂLDURĂ' is visible on the right.

În: *Tribuna*, 08 ianuarie 2023